

عنوان مقاله:

تاثیر واقعیت درمانی به شیوه گروهی بر استرس ادراک شده، امیدواری و کیفیت زندگی در مادران کودکان طیف درخودمانده (اتیسم)

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

لیلا انصاری اردلی - دانشجوی دکتری روانشناسی کودکان استثنایی، گروه روانشناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

فریده هاشمیان نژاد - استادیار گروه علوم تربیتی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر واقعیت درمانی به شیوه گروهی بر استرس ادراک شده، امیدواری و کیفیت زندگی در مادران کودکان طیف درخودمانده (اتیسم) انجام شد. طرح پژوهش، شبه آزمایشی از نوع پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل نابرابر بود. جامعه آماری را کلیه مادران کودکان در خودمانده در سنین بین ۴۰- ۲۰ سال تمامی مراکز اتیسم شهر مشهد را تشکیل دادند که به صورت تصادفی در دو گروه ۲۰ نفره قرار گرفتند گروه درمان به مدت ۱۱ جلسه هفتگی مداخله دریافت کرد. ابزار استفاده شده در پژوهش پرسشنامه استرس ادراک شده، امیدواری اشنايدر، کیفیت زندگی سازمان بهداشت بودند. داده ها با استفاده از روش آماری تحلیل کواریانس چند متغیری تجزیه و تحلیل شدند. نتایج پژوهش حاصل از آزمون مانکوا نشان داد که با کنترل پیش آزمون در نتایج پس آزمون گروه ها تفاوت معنا داری وجود داشت. $p < 0/001$ بنابراین با یک اطمینان ۹۵ درصدی میانگین گروه آزمایش و کنترل در متغیرهای استرس ادراک شده، امیدواری و کیفیت زندگی متفاوت است. بر اساس نتایج پژوهش واقعیت درمانی به شیوه گروهی موجب کاهش استرس ادراک شده، افزایش امیدواری و افزایش کیفیت زندگی در گروه آزمایشی در مقایسه با گروه کنترل شده است.

کلمات کلیدی:

واقعیت درمانی به شیوه گروهی، استرس ادراک شده، امیدواری، کیفیت زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1308614>

